

имъ заповѣдува да отнемать отъ Турци-тъ Святы-тъ мѣста: того ради и азъ незабавно тръгнахъ на пѣть. за да испълнѣ Божіе-то повѣленіе, и сега чыкамъ отъ Свѣтыиѣ ви отговоръ. Папа далъ дозволеніе Петру да ходи по христіанскы-тъ страны, да разказва всякому за страданія-та на Христіаны-тъ въ Іерусалимъ и да склонява народа за походъ противъ невѣрны-тъ. Тогава монахъ Петръ босъ и гологлавъ, облеченъ въ простѣ одеждѣ, опасанъ съ вѣже и съ крѣста въ рѣкѣ започеналъ да обихождѣ съ мѣскѣ по градища и села и, като събиралъ народа, говорилъ: „Христіане! Господъ вы зове! Азъ съмъ много пѣти слушалъ въ Іерусалимъ плача на угнетены-тъ Христіаны, които велегласно выкатъ: „избавете избавете насъ!“ Зато побръзайте да отнемете святы-тъ мѣста отъ невѣрны-тъ“. Пламени-тъ рѣчи Петровы така дълбоко тронили Христіаны-тъ, что-то вси ся приготвили да тръгнать въ походъ противъ Турцы-тъ.

Подиръ това папа Урбанъ II събралъ много Христіаны въ градъ *Клермонъ* у Франціѣ и разказалъ въ това събрание за бѣдствія-та Христіанскы въ Іерусалимъ и реклъ: „Священный дългъ изыскува да ся потрудимъ за да отнеметь отъ невѣрны-тъ святы-тъ страны. Всякій, кой-то иде въ тоя походъ, ще заслужи вѣчно блаженство, а кой-то остане у дома си безъ причинѣ, той ще да навлече на себе гнѣвъ божій.“ И така папа ся старалъ да склони Христіаны-тъ на войнѣ противъ Турци-тъ, а кога-то той окончалъ слово-то си, всички-тъ единогласно изывкали съ восклицаніемъ: „Да бѣде воля Божія!“ Тогава захваналъ народъ-тъ да ся събира въ различни страны за походъ, и всякій, кой-то щѣлъ да участвува въ тѣхъ войнѣ, зашивалъ си на рѣкава червенъ вѣлневъ крѣстъ. Заради това тоя походъ ся и нареклъ *Кръстоносный*.